

Ś L Ą S K A
O K R Ę G O W A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Katowice, dnia 5 marca 2014 r.

Nr sprawy ŚIOIB/SD/Z/20/11/(95/1733 /14)/13

Decyzja Nr 9/2014

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3, pkt. 3a, pkt. 3b i pkt. 4 oraz art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) oraz § 110 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6.02.2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003r. Nr 47 poz. 401) oraz art. 96 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409) po rozpatrzeniu w dniu 06 lutego 2014 r. sprawy odpowiedzialności zawodowej w budownictwie zamieszkałego – ul. członka Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o numerze ewidencyjnym SLK/BO/ technika budowlanego, posiadającego uprawnienia budowlane Nr z dnia kwietnia 1990 r. w specjalności konstrukcyjno-budowlanej do kierowania robotami budowlanymi,

obwinione

o niedbałe pełnienie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie – kierownika budowy zamierzenia inwestycyjnego: „Przebudowa i nadbudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego ze zmianą sposobu użytkowania lokalu mieszkalnego na handlowo-usługowy zlokalizowanego na działce nr obręb przy ul. w tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu art. 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3, pkt. 3a, pkt. 3b i pkt. 4 oraz art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409), poprzez dopuszczenie się do następujących nieprawidłowości:

1. kierowanie robotami budowlanymi przebudowy i nadbudowy budynku przy ul. w w sposób niezgodny z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy – nie sprawował bezpośredniego nadzoru nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy, co stanowi naruszenie przepisów art. 21 ust. 1 i art. 22 pkt. 3, pkt. 3a, pkt. 3b i pkt. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409),
2. nie koordynowanie działań zapewniających przestrzegania zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zawartych w przepisach o bezpieczeństwie higieny pracy poprzez to, że:
 - przystąpił do wykonywania robót bez zapoznania się z projektem budowlanym przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, co stanowi naruszenie art. 22 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane, pomimo świadomości, że ekspertyza budowlana oceny stanu technicznego budynku stanowiąca załącznik do decyzji o pozwoleniu na budowę, nie pokrywa się ze stanem faktycznym, nie poinformował o tym uczestników procesu budowlanego, co stanowi naruszenie art. 22 pkt. 4 ustawy Prawo budowlane,
 - pomimo wpisu w dzienniku budowy w dniu 29.05.2013r., że stan techniczny ścian nie spełnia warunków konstrukcyjnych, nie podjął żadnych czynności, a miał obowiązek wstrzymać roboty budowlane oraz powiadomić o tym fakcie organ nadzoru budowlanego, co stanowi naruszenie art. 22 pkt. 4 ustawy Prawo budowlane,
 - nie opracował przed rozpoczęciem robót planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, co stanowi naruszenie art. 21a ust. 1 ustawy Prawo budowlane,
 - nie potwierdził w dzienniku budowy odbioru rusztowania budowlanego, z którego prowadzone były roboty, co stanowi naruszenie przepisów § 110 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6.02.2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003r. Nr 47 poz. 401).

Powyższe czyny przyczyniły się do zaistnienia w dniu 2013 r. katastrofy budowlanej – częściowego zawalenia się przebudowywanego budynku przy ul. w oraz zniszczenia ustawionego wzdłuż frontowej ściany rusztowania, powodując zagrożenie bezpieczeństwa mienia oraz szkody materialne,

wszczętej na podstawie wniosku o ukaranie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 04 listopada 2013 r. Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

40-026 KATOWICE ul. Podgórna 4 tel./fax 32 2554552, 32 6080722 e-mail: biuro@slk.pl, www.slk.org.pl

uznaje

iż Pan popełnił czyn polegający na niedbałym pełnieniu funkcji kierownika budowy zamierzenia inwestycyjnego: „Przebudowa i nadbudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego ze zmianą sposobu użytkowania lokalu mieszkalnego na handlowo-usługowy zlokalizowanego na działce nr obręb przy ul. w”, tj. o czyn wypełniający dyspozycję przepisu art. 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3, pkt. 3a, pkt. 3b i pkt. 4 oraz art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409) oraz § 110 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6.02.2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003r. Nr 47 poz. 401), wskutek rażących zaniedbań, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa mienia oraz szkody materialne poprzez przystąpienie do wykonywania robót bez zapoznania się z projektem budowlanym przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, nie sporządzeniem planu BIOZ, kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób niezgodny z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, brakiem udokumentowanego odbioru rusztowań oraz niewstrzymaniem robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia wraz z bezzwłocznym zawiadomieniem o tym właściwego organu pomimo świadomości, że ekspertyza budowlana oceny stanu technicznego budynku stanowiąca załącznik do decyzji o pozwoleniu na budowę, nie pokrywa się ze stanem faktycznym, nie poinformował o tym uczestników procesu budowlanego,

i za popełnienie tego czynu na podstawie art. 96 ust.1 pkt 1. ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz 1409),

orzeka karę

upomnienia.

Przewodniczący składu orzekającego
Andrzej Wybraniec

członek składu orzekającego
Krystyna Kieres

członek składu orzekającego
Mirosław Dmytryszyn

DECYZJA OSTATECZNA

Katowice, dnia 04.04.2014

Podpis

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ustalił co następuje.

Obwiniony posiada wydane w dniu 1990 r. przez Urząd Wojewódzki w Bielsku-Białej uprawnienia budowlane nr ewid. , upoważniające do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej (k. 3) i jest czynnym członkiem Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa SLK/BO/ (k. 2).

Podstawą do podjęcia czynności przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Śląskiej OIIB był wniosek Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w z dnia lipca 2013 r., znak (k. 4-6), w którym wniesiono o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wobec pełniącego obowiązki kierownika budowy na inwestycji prowadzonej na podstawie ostatecznej decyzji Prezydenta Miasta nr z dnia lutego 2013 r. udzielającej pozwolenia na przebudowę i nadbudowę budynku mieszkalnego na handlowo-usługowy na działce nr obręb przy ul. w , który uległ katastrofie budowlanej w dniu maja 2013 r.

W związku z zaistniałą katastrofą budowlaną PINB w dokonał w dniu maja 2013 r. oględzin w/w budynku. (k. 14-18).

Na ich podstawie stwierdzono, iż wschodnia część budynku uległa zawaleniu, a zniszczeniu uległy stropy, ściany wewnętrzne oraz ściana południowa. Ściana frontowa na wysokości I piętra obsunęła się na zamontowane wzdłuż niej rusztowanie, co spowodowało jego zawalenie na ul. Pozostała część budynku zawałiła się do środka. Nie stwierdzono naruszenia konstrukcji sąsiednich budynków. Nie było osób poszkodowanych, gruzowisko zostało przeszukane z udziałem wyszkolonych psów.

Postanowieniem Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w nr z dnia maja 2013 r. została powołana komisja zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy Prawo budowlane.

W dniu czerwca 2013 r. na okoliczność powyższego zdarzenia komisja przesłuchała (k. 24-25), który oświadczył, że ekspertyza będąca załącznikiem do decyzji o pozwoleniu na budowę nie pokrywała się ze stanem faktycznym. Z ustaleń Inspektoratu wynika, że ani w dzienniku budowy ani w ekspertyzie z dnia czerwca 2013 r. nie odnotowano faktu wcześniejszego zawalenia się części budynku od strony południowo-zachodniej. O w/w zdarzeniu nie poinformowano także odpowiedniego organu, a kierownik budowy nie posiada wiedzy, kiedy to wydarzenie nastąpiło. Kierownik budowy wpisem w dzienniku budowy w dniu 29 maja 2013 r., stwierdził że „*stan techniczny ścian nie spełnia warunków konstrukcyjnych*” (k. 74), lecz nie poczynił żadnych starań, aby wykonać ekspertyzę techniczną istniejącego stanu budynku. Ustalono ponadto, iż kierownik budowy był nieobecny na terenie budowy od dnia 29 maja 2013 r. do 8 czerwca 2013 r. (w tym w dniu katastrofy budowlanej). Ponadto ustalono, że w dzienniku budowy brakuje wpisu dotyczącego odebrania rusztowań oraz, że nie został sporządzony plan BIOZ. Po analizie zebranych dowodów i przesłuchaniu świadków komisja ustaliła, że najistotniejszym czynnikiem sprawczym powstałej katastrofy było niezabezpieczenie nieużytkowanego obiektu będącego w złym stanie technicznym przed występującym destrukcyjnym działaniem w okresie zimowym i wiosennym oraz błąd w sztuce budowlanej na etapie wykonawczym (k. 21-23).

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB wszczął postępowanie w przedmiotowej sprawie.

Rzecznik w dniu 1 sierpnia 2013 r. wystąpił do PINB w z prośbą o uzupełnienie wniosku (k. 7) poprzez nadesłanie dokumentów istotnych dla sprawy. PINB w pismem z dnia sierpnia 2013 r., znak (k. 28) przesłał uwierzytelnione kopie dokumentów o które wnioskował Rzecznik, w tym: protokół służbowy z przesłuchania z dnia czerwca 2013 r. (k. 24-25), protokół służbowy z posiedzenia komisji z dnia lipca 2013 r., (k. 21-23), oświadczenie o podjęciu obowiązków kierownika budowy z dnia maja 2013 r. (k. 20), protokół służbowy z dnia maja 2013 r. (dot. wizji w dniu maja 2013 r.) (k. 14-23), decyzję nr z dnia lutego 2013 r. (k. 11-13). Dokumenty te OSD przyjął jako wiarygodne.

pisemnie w dniu września 2013 r. wyjaśnił, że z dniem czerwca 2013 r. zrezygnował z pełnienia funkcji kierownika budowy, przedstawiając na tę okoliczność pismo jakie wystosował do PINB w Ponadto wyjaśnił, że w okresie od 30 maja do 2 czerwca 2013 r. na budowie nie prowadzono robót budowlanych, a powodem zawalenia się budynku było działanie osób trzecich (złomiarzy), którzy chcieli wyjąć dwuteownik tkwiący w murze. Podtrzymując stanowisko pisemne zeznając przed Rzecznikiem w dniu 24 września 2013 r. (k. 40-42) dodał, że będąc kierownikiem budowy nie zapoznał się z projektem przebudowy ani decyzją o pozwoleniu na budowę, ani tym bardziej ze stanem technicznym budynku oraz stopniem zniszczenia elementów konstrukcyjnych. Zeznał, że nie przeprowadził szkolenia stanowiskowego pracowników BHP, nie opracował planu BIOZ. Pełniąc powyższą samodzielną funkcję techniczną został ukarany mandatem karnym w kwocie 500 złotych.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej wnioskiem z dnia 4 listopada 2013 r. (k. 43-44) wniósł o ukaranie w trybie odpowiedzialności zawodowej, zarzucając mu niedbałe spełnianie obowiązków kierownika budowy, zamierzenia inwestycyjnego: „Przebudowa i nadbudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego ze zmianą sposobu użytkowania lokalu mieszkalnego na handlowo-usługowy zlokalizowanego na działce nr obręb przy ul. w , tj. o czym wypełniający dyspozycję przepisu art. 95 pkt. 3 i 4 w związku z art. 22 pkt. 3, pkt 3a, pkt. 3b i pkt. 4 oraz art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409) poprzez przystąpienie do wykonywania robót bez zapoznania się z projektem budowlanym przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, nie sporządzeniem planu BIOZ, kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób niezgodny z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, brakiem udokumentowanego odbioru rusztowań oraz niewstrzymaniem robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia wraz z bezzwłocznym zawiadomieniem o tym właściwego organu pomimo świadomości, że ekspertyza budowlana oceny stanu technicznego budynku stanowiąca załącznik do decyzji o pozwoleniu na budowę, nie pokrywa się ze stanem faktycznym, nie poinformował o tym uczestników procesu budowlanego,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ŚOIIB rozpatrzył przedmiotową sprawę na rozprawie w dniu 6 lutego 2014 r. Obwiniony, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy (k. 67-68) nie stawiał się, jednak jego nieobecność nie stała na przeszkodzie w jej przeprowadzeniu.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (k. 1-78) zważył co następuje:

Sąd ustosunkowując się do zarzutów Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB uznaje je w pełni za zasadne.

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie prowadzone jest na podstawie przepisów:

1. ustawy z dnia 07.07.1994 r. Prawo Budowlane (Dz. U. z 2013, poz.1409),
2. ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650),
3. ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., 267)

Art. 95 ustawy Prawo Budowlane precyzuje, iż odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, z kolei art. 12 ustawy stwierdza, że za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie uważa się działalność związaną z koniecznością fachowej oceny zjawisk technicznych lub samodzielnego rozwiązania zagadnień architektonicznych i technicznych oraz techniczno-organizacyjnych, a w szczególności działalność obejmującą m.in. kierowanie budową lub innymi robotami budowlanymi.

Art. 22 ustawy Prawo budowlane wymienia taksatywnie obowiązki kierownika budowy, do których zgodnie z tym przepisem należy m.in. zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ponadto koordynacja realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa ochrony zdrowia, a także w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia wstrzymanie robót budowlanych i bezzwłoczne zawiadomienie o tym właściwego organu.

Sąd wskazuje, że jak wynika z akt sprawy: dziennika budowy nr z dnia kwietnia 2013 r.(k. 77), oświadczenia o podjęciu obowiązków kierownika budowy z dnia 10 maja 2013 r. (k. 20) oraz pisma Obwinionego do PINB w datowanego na dzień czerwca 2013 r. o rezygnacji z pełnienia w/w funkcji z dniem czerwca 2013 r. (k.38), że Obwiniony pełnił obowiązki kierownika budowy zamierzeniu inwestycyjnym „Przebudowa i nadbudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego ze zmianą sposobu użytkowania lokalu mieszkalnego na handlowo-usługowy zlokalizowanego na działce nr obręb przy ul. w realizowanej na podstawie decyzji Prezydenta Miasta z dnia lutego 2013 r. nr z dnia lutego 2013 r. (k.11-13).

Sąd nie dał wiary zeznaniom Obwinionego, iż nie miał wiedzy o istnieniu sporządzonej dla przedmiotowego obiektu ekspertyzy technicznej autorstwa . Przeczy temu protokół PINB w z dnia czerwca 2013 r. (k. 24-25) „wg oświadczenia P. ekspertyza będąca załącznikiem do dec. o pozwoleniu na budowę nie była zrobiona dokładnie, nie pokrywała się ze stanem faktycznym dot. stanu technicznego budynku...”. W dalszej części powyższego protokołu ani słowem Obwiniony nie wspomina o swojej niewiedzy, na którą powołuje się już w późniejszym zeznaniu przez Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej.

Sąd w tym miejscu przytacza, za protokołem PINB w z dnia lipca 2013 r. (k.22-23), charakterystykę obiektu. Wynika z niej, że był to obiekt 3-kondygnacyjny z poddaszem użytkowym, w całości podpiwniczony o konstrukcji tradycyjnej powstał na początku XX w. Ściany piwnicy i ściany nadziemne wykonane były z cegły pełnej i kamienia wapiennego na zaprawie wapienno-cementowej. Stropy nad piwnicami stalowo-ceramiczne typu Kleina,

powyżej stropy drewniane. Wskutek pożarów w latach 2011– 2012 uległ zniszczeniu dach budynku, naruszona została konstrukcja nadproży okiennych oraz nadproże wejścia głównego od strony podwórza. Ponadto zniszczone zostały zamurowania otworów będące zabezpieczeniem budynku przed dostępem osób postronnych, a natomiast wskutek wcześniejszego zawalenia się części budynku zniszczeniu uległa strona południowo-zachodnia. Przedmiotowy budynek znajduje się na terenie objętym ochroną konserwatorską zgodnie z Uchwałą nr Rady Miejskiej w z dnia listopada 2008 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla położonego w gminie obszaru Wg załącznika nr 1 do w/w uchwały przedmiotowy budynek jest zabytkiem nieruchomym.

Zeznanie Obwinionego złożone w dniu 24 września 2013 r. przed Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej ŚOIIB (k.40-42) „... Z projektem przebudowy budynku i decyzją o pozwoleniu na budowę wraz z warunkami zawartymi w tym pozwoleniu się nie zapoznałem (...) Przed przystąpieniem do robót nie zapoznawałem się ze stanem technicznym budynku, ani ze stanem zniszczenia elementów konstrukcyjnych (...)”.

W dalszej części zeznań Obwiniony przyznał, że kierował robotami budowlanymi przebudowy i nadbudowy budynku przy ul. w sposób niezgodny z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy – nie sprawował bezpośredniego nadzoru nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy „odnośnie szkolenia stanowiskowego pracowników – ja tego nie przeprowadzałem, ponieważ to wziął na siebie wykonawca. Tak samo, odnośnie BHP i badań lekarskich pracowników – odnośnie pracowników innych niż głównego wykonawcy tego nie sprawdzano (...) Planu BIOR nie opracowałem”. Potwierdził ponadto, że rusztowania budowlane z których prowadzone były roboty formalnie nie były odebrane.

Powyższe, w kontekście przytoczonej wyżej charakterystyki obiektu, w ocenie Sądu jest bezspornym potwierdzeniem niedbałego pełnienia funkcji kierownika budowy.

Sąd podkreśla, że zgodnie z brzmieniem art. 22 pkt. 4 ustawy Prawo budowlane kierownik budowy powinien wstrzymać roboty budowlane odpowiednim wpisem do dziennika budowy w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia oraz bezzwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ. Obwiniony, nie poczynił niezbędnych kroków w celu wstrzymania dalszych robót budowlanych mając na uwadze, że ich kontynuacja mogła wywołać zagrożenie bądź spowodować niedopuszczalną niezgodność z projektem.

Tym samym, w ocenie Sądu, Obwiniony dopuścił się zarzucanego mu przez Rzecznika czynu z art. 95 pkt. 3 i 4 ustawy Prawo Budowlane, polegającego na niedbałym pełnieniu obowiązków kierownika budowy zamierzenia inwestycyjnego: „Przebudowa i nadbudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego ze zmianą sposobu użytkowania lokalu mieszkalnego na handlowo-usługowy zlokalizowanego na działce nr obręb przy ul. w wskutek rażących zaniedbań, spowodował zagrożenie bezpieczeństwa mienia oraz szkody materialne poprzez przystąpienie do wykonywania robót bez zapoznania się z projektem budowlanym przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego, nie sporządzeniem planu BIOR, kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób niezgodny z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, brakiem udokumentowanego odbioru rusztowań oraz niewstrzymaniem robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia wraz z bezzwłocznym zawiadomieniem o tym właściwego organu pomimo świadomości, że ekspertyza budowlana oceny stanu technicznego budynku stanowiąca załącznik do decyzji o pozwoleniu na budowę, nie pokrywa się ze stanem faktycznym, nie poinformował o tym uczestników procesu budowlanego.

Mając powyższe na względzie, oraz biorąc pod uwagę dotychczasową niekaralność obwinionego, Sąd postanowił orzec jak w sentencji

Pouczenie

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu wydającego decyzję (Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, [40-026], Katowice, ul. Podgórna 4), złożyć odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Przewodniczący składu orzekającego
Andrzej Wybraniec

członek składu orzekającego
Krystyna Kieres

członek składu orzekającego
Mirosław Dmytryszyn

Otrzymują:

1. Obwiniony
2. OROZ
3. a/a
4. GINB (decyzja ostateczna)

14. 03. 2014r. Rfem

DECYZJA OSTATECZNA

Katowice, dnia 04.04.2014

Podpis Rfem